

РЕШЕНИЕ

№ 171

гр. Горна Оряховица , 13.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, VI СЪСТАВ в публично заседание на шестнадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимира И. Николова-Петрова

като разглежда докладваното от Красимира И. Николова-Петрова Гражданско дело № 20204120101480 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното :

Предявени са иски за установяване на вземания с правно основание чл.415,ал.1 във вр. чл.422,ал.1 от ГПК във вр. чл.79,ал.1 ЗЗД, чл.79,ал.1 от ЗЗД във вр. чл.205 от ЗЗД във вр. чл.342,ал.3 във вр. ал.1 от ТЗ.

Ищецът „ЮБЦ“ ЕООД с ЕИК 205680303, със седалище и адрес на управление : град София, район «Триадица», бул. „България” № 81, вх. «В», ет.8, представлявано от управителя Ю. Б. Ц., чрез процесуален представител : адв. В.Г. от САК, твърди в исковата си молба, че въз основа на подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 от ГПК, срещу Я. М. Б. с ЕГН ***** е образувано ч.гр.д. № 903/2020г. по описа на ГОРС, като е постъпило възражение от страна на длъжника срещу издадената заповед за изпълнение на парично задължение. Посочва, че ищцовото дружество предявява исковата си претенция срещу ответника въз основа на договор за цесия от 01.10.2019г., с прехвърлител на вземанията „С.Г.Груп” ООД, ЕИК 148062016, което дружество, от своя страна, е цесионер и собственик на вземания по договор за цесия от 16.10.2018г., с прехвърлител на вземания „Българска телекомуникационна компания” ЕАД. Заявява, че „ЮБЦ“ ЕООД, ЕИК 205680303, е встъпило в правата си на кредитор въз основа на валидно правно основание още преди подаването на заявлението по чл.410 ГПК. Твърди, че ищецът-кредитор е придобил права върху цедираните вземания, ведно с всички произтичащи от това права и задължения, с привилегиите, обезпеченията, другите им принадлежности, включително и с изтеклите

лихви, договорни неустойки, ако има такива и други.

Заявява, че между кредитора „Българска телекомуникационна компания” ЕАД, ЕИК 831642181, и ответника е сключен договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски номер 15066925002 от 12.11.2016г., избирайки оферта „Комбинирай и Спести”, като е добавен за ползване мобилен номер 0877889693, с избран тарифен план VIVACOM Smart L, с месечна абонаментна такса в размер на 29,99 лв. с ДДС, добавена е услуга VIVACOM Mobix 30, с месечна абонаментна такса 15.80 лв. с ДДС, както и Удвоени МВ на максимална скорост VIVACOM Smart 3A 1,99 лв. с ДДС за 24 месеца. Твърди, че на същата дата абонатът е добавил за ползване и телевизионна услуга TV GO пакет Старт с месечна абонаментна такса в размер на 8,90 лв. с ДДС за срок от 24 месеца. Заявява, че отново на 12.11.2016г. потребителят е подписал договор за лизинг на устройство GSM HUAWEI P9 LITE, № 863126032831462, с лизингова вноска в размер на 11,90 лв. с ДДС за срок от 24 месеца, които лизингови вноски абонатът е бил задължен да заплаща, фактурирани под единен клиентски номер, с ползваните електронни съобщителни услуги по договорите за далекосъобщителна услуга. Твърди, че въз основа на договор с мобилния оператор, ответникът е ползвал предоставяните от дружеството мобилни услуги, като потреблението е фактурирано под клиентския номер на абоната № 15066925002. Сочи, че съгласно чл. 29 от Общите условия на мобилния оператор, предоставените услуги се отчитат месечно и се заплащат през месеца, следващ този на ползването им; периодът на заплащане е 15 дни от издаване на сметката/фактурата, като БТК определя началната и крайната му дата, която не може да бъде по-късно от 29-то число на месеца.

Твърди, че въз основа на сключените договори за предоставянето на мобилни услуги с индивидуален клиентски номер 15066925002 от дата 12.11.2016г. между ответника Я.Б. и „БТК” ЕАД са издадени фактури за период от 22.03.2017г. до 21.06.2017г. на стойност 147.67 лв., а именно: фактура № 1224883974/22.04.2017г., фактура № 1226623791/22.05.2017г., фактура № 1228352676/22.06.2017г. Заявява, че абонатът е потребил, но не е заплатил мобилни услуги на обща стойност 147.67 лв., фактурирани за последователни отчетни месеци : за м.04.2017г., м.05/2017г., м.06/2017 г. и за м.07/2018г., като към всяка от фактурите има приложено извлечение - детайлизирана справка от потреблението на ползвания номер. Сочи, че незаплащането в срок на цената за ползваните мобилни услуги на стойност 147,67 лв. е обусловило правото на БТК по чл.50 във вр. чл.43,т.1 от ОУ да прекрати едностранно индивидуалния договор на абоната Я. М. Б.. Посочва, че след едностранното прекратяване на индивидуалните договори на ответника, мобилният оператор е издал по клиентски номер № 15066925002 крайна фактура № 1230079464/22.07.2017г. с начислена обща сума за плащане в размер на 925.65 лв., в които е включена начислена неустойка за неизпълнение на договорите, за предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги, както и е включена сумата за потребените мобилни услуги от предходните отчетни периоди в размер на 147.67 лв.

Сочи, че съгласно чл.21, чл.26,ал.2 и чл.6 от договора за лизинг, сключен към

абонамента за мобилен номер 0877889693, месечните лизингови вноски се фактурират от лизингодателя и се заплащат от лизингополучателя едновременно с изпълнението на неговите задължения по договора за електронни съобщителни услуги съгласно сроковете, условията и начина за тяхното плащане, определени в договора за лизинг. Заявява, че във фактурите, издадени за потребените електронни съобщителни услуги, фигурират съответните за периода месечни лизингови вноски, дължими на основание предоставена електронна съобщителна услуга. Твърди, че датата на деактивация на процесния абонамент е 18.07.2017г., като същата се генерира автоматично по вградената електронна система на Оператора при нерегистрирано плащане и наличието на незаплатени суми след изтичането на предвидените в месечните фактури срокове за заплащане и съобразно уговорения краен срок на действие на ползвания абонамент. Заявява, че абонатът Б. е в неизпълнение на договорите си, като същият не е спазил крайния срок за ползване на абонаменти VIVACOM Smart L, VIVACOM Smart, TV GO пакет Старт за мобилен номер 0877889693 до 12.11.2018 г., съгласно договор за мобилни услуги от дата 12.11.2016г., за който номер абонатът е бил задължен за лизингови вноски в размер на 2,89 лв., всяка, които лизингови вноски за месеците 04.2017г., 05.2017г. и 06.2017г. са фактурирани при фактурите за незаплатена далекосъобщителна услуга/месечен абонамент, съгласно общите условия. Пояснява, че главницата от 147.67 лв. е формирана от месечните абонаменти, съгласно посочените по-горе и представени със заявлението договори и на основание тях, тъй като за периода от месец 04.2017г. до месец 07.2017г. Я.Б. не е платил месечните абонаменти такси за всяка една от посочените по-горе услуги, като в главницата не е включена неустойка, нито обезщетение, а отделните потребени услуги.

Сочи, че длъжникът-ответник е сключил договор и е ползвал съответната далекосъобщителна услуга, респ. получил е предоставената лизингова вещ, които не е заплатил в указания срок, респ. същият е в неизпълнение на договора си, като с това си поведение е изпаднал в забава. Счита, че е изпълнен фактическият състав на договорно неизпълнение по чл.79 ЗЗД, за което ответникът следва да понесе отговорността си.

Заявява, че съгласно чл.6,ал.2 от договора за цесия от 01.10.2019г., считано от подписването му, „ЮБЦ“ ЕООД има качеството, освен на цесионер, но и на пълномощник на цедента във връзка с уведомяването на длъжниците за извършеното прехвърляне на вземания. Прилага уведомление за двете цесии, подписано от законния представител на „С.Г. Груп“ ООД, което дружество уведомява длъжника от името на мобилния оператор за цесията от 16.10.2018г. и от свое име, в качеството си на цедент от 01.10.2019г. Заявява, че връчването на исковата молба на длъжника, към която са приложени и документи, удостоверяващи прехвърлянето на вземането от цедента на цесионера, е възприето като надлежно уведомяване на длъжника за цесията по чл.99,ал.4 от ЗЗД и в практиката на ВКС /цитира съдебна практика/. Твърди, че в настоящия случай в чл.6 от договора за цесия от 01.10.2019г. е уговорено между страните, че цесионерът е изрично упълномощен да уведомява длъжниците за извършено прехвърляне, като няма законова пречка с едно изявление да се уведоми неизправен длъжник и за двете цесии, предвид факта, че Я. М. Б. не

е изпълнил нито на мобилния оператор, нито на „С.Г. Груп” ООД към датата на връчването на препис от исковата молба. Сочи, че длъжникът би могъл да противопоставя възражение, че не му е надлежно съобщена цесията само, ако едновременно с това твърди, че е изпълнил задължението си на стария кредитор, за да се освободи от задължението да плати и на новия кредитор /цитира съдебна практика/. Твърди, че в конкретния случай, длъжникът - ответник Я. М. Б. не е изпълнил задълженията си до датата на подаването на заявлението по чл.410 ГПК към кредитора, както и към настоящия момент на подаването на иска, което обуславя правния интерес на кредитора - ищец в настоящото производство, за установяване на наличието на съществуващо и изискуемо вземане по реда на чл.415 от ГПК.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника Я. М. Б., ЕГН *****, че към него съществува изискуемо вземане на ищеца „ЮБЦ” ЕООД, ЕИК 205680303, в размер на 147.67 лв., представляваща главница за потребена и неплатена далекосъобщителна услуга, включваща незаплатени вноски за лизинг по договорите, сключени между Я.Б. и „БТК” ЕАД, с клиентски номер 15066925002, ведно с мораторна лихва за забава в размер на 40.82 лв. за периода от 11.07.2017г. до 01.04.2020г., съгласно издадената заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 ГПК. Моли съда да осъди ответника да заплати направените от ищеца разноски, както и 180 лева - адвокатско възнаграждение. Моли съда да се произнесе и по отговорността за разноските в заповедното производство и да присъди в полза на ищеца 25.00 лева, представляваща държавна такса и 180 лева - възнаграждение за адвокат по ч.гр.д. № 903/2020г. по описа на ГОРС.

В съдебно заседание, ищецът, не се представлява. Депозира писмена молба - становище, чрез процесуалния си представител – адв. В.Г. от САК, с която поддържа исковата молба. Излага съображения. Моли съда да уважи предявения иск и да му присъди направените разноски съгласно представения списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът Я. М. Б. с ЕГН *****, с постоянен адрес : село Д., призован по реда на чл.47 от ГПК, не депозира писмен отговор на исковата молба.

В предоставения му срок по чл.131 от ГПК, назначеният от съда на ответника особен представител по чл.47,ал.6 от ГПК – адв. П. Б. Ч. от ВТАК, депозира писмен отговор на исковата молба. Особеният представител счита исковите претенции за допустими, но за неоснователни и недоказани. Заявява, че от така приложените документи не става ясно дали по силата на твърдените в исковата молба облигационни отношения за претендирания период, кредиторът „БТК” ЕАД е предоставил реално договорените далекосъобщителни услуги, съгласно съответните стандарти и в съответствие с технологичните възможности на мрежите, респ. дали, ако такива услуги са предоставени на ответника и той ги е ползвал, то същите са вярно отчетени от измервателните средства на доставчика, тарифирани съгласно чл.57 и сл. от Закона за измерванията, съответно дали същите са вярно фактурирани - по време, статут (промоционален или стандартно договорен) и цена.

Твърди, че в случая не е доказано, че именно вземанията, описани в сочените в ИМ фактури, са прехвърлени на ищеца по силата на сключените два договора за цесия. Възражава, че от представеното уведомително писмо до ответника от „С.Г. ГРУП“ ООД, с което го уведомява за извършените цесии, с посочване само на общ размер на задължението от 147,67 лв., не става ясно каква е датата на неплатените според ищовото дружество фактури, номер на фактурите и каква е била падежната им дата на плащане, за какви услуги е това неплатено задължение. Твърди, че ответникът по никакъв начин не е бил информиран, че дължи суми на „БТК“ ЕАД, като същият не знаел да има неплатени задължения към това дружество. Заявява, че ответникът не е получавал уведомление за прехвърляне на вземане по чл.99,ал.3 от ЗЗД от „БТК“ ЕАД и не знае да е имал неплатени фактури във връзка с някакво договорно отношение с посоченото дружество, поради което и „С.Г. Груп“ ООД не би могло да прехвърли на ищеца права, който не притежава. Твърди, че до изпълнение на изискванията на чл.99,ал.3 от ЗЗД длъжникът да бъде уведомен от цедента за извършената цесия, цедентът остава титуляр на вземането спрямо него. Сочи, че съгласно чл.99,ал.3 от ЗЗД, за да породи действие сключеният между цедента „БТК“ ЕАД и цесионера „С.Г. Груп“ ООД договор за прехвърляне на вземане от „БТК“ ЕАД на „С.Г. Груп“ ООД, цесията трябва да бъде съобщена на длъжника от предишния кредитор. Възражава, че представеното по делото уведомление е издадено от първоначалния цесионер „С.Г. Груп“ ООД, не представлява част от договора и не може да удостовери прехвърлянето, а по същество то представлява едностранно издаден свидетелстващ документ, който възпроизвежда обстоятелства, благоприятни за страната, която го е издала. Счита, че от твърдените обстоятелства не може да се направи обоснован извод, че „БТК“ ЕАД е прехвърлило вземанията си, произтичащи от договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги от 12.11.2016 г., на „С.Г. ГРУП“ ООД, тъй като договорът за прехвърляне на вземания от 16.10.2018г. не съдържа индивидуализация на прехвърлените вземания. Заявява, че за да е действителен договорът за цесия, винаги предполага съществуващо вземане, произтичащо от друго правно основание, което трябва да е определено или определяемо, а неопределяемостта на прехвърлените вземания по първия договор за цесия от 16.10.2018г. води до недействителност на цесията поради недействителност на продажбата, на основание на която тя е извършена, т.е. поради липса на предмет - чл.26,ал.2 от ЗЗД /Решение № 32 от 9.09.2010 г. на ВКС по т. д. № 438/2009 г., II т. о., ТК/.

Възражава, че не се установява и съществуването на изискуемостта на вземането, което се твърди да е цедирано. Посочва, че от твърдените фактури не се установява изправността на цедента по договора за услуга, а именно, че е предоставил услугата през отчетния период, и че това е нейната цена.

Счита, че е настъпила давността за заплащане на облигационните отношения. Посочва, че крайната фактура, за която говори, ищецът, без да я представя, говори за обща сума на плащане в размер на 925,65 лв., като в тази „крайна фактура“ е включена неустойка „за

предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги и е включена сумата за потребените мобилни услуги от предходните два отчетни периода в размер на 147,67 лева. Заявява, че крайната фактура е с дата 22.07.2017г., а предходните два периода са май и юни 2017 година.

Въз основа на изложеното, счита иска за неоснователен и недоказан и като такъв моли съда да бъде отхвърлен изцяло, като присъди на ответника извършените разноски.

В съдебно заседание, ответникът Я.Б. не се явява. Особеният представител - адв. П.Ч. от ВТАК, поддържа писмения отговор. Излага съображения. Моли съда да отхвърли предявения иск като неоснователен.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл.235,ал.2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното :

Безспорни в настоящото производството са фактите, че „ЮБЦ“ ЕООД е депозирало на 10.07.2020г. пред ГОРС заявление по реда на чл.410 от ГПК, въз основа на което е образувано ч. гр. дело № 903/2020г. по описа на ГОРС, издадена е Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 867 от 13.07.2020г., в полза на „ЮБЦ“ ЕООД, против длъжника Я. М. Б., с която ответникът е задължен да заплати на посоченото дружество следните суми, а именно : сумата 147.67 лв., представляваща незаплатени суми по Договор № 15066925002/12.11.2016г. за предоставяне на мобилни услуги с „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД и издадени фактура № 1224883974/22.04.2017г., фактура № 1226623791/22.05.2017г., фактура № 1228352676/22.06.2017г., за периода: 22.03.2017г.-21.06.2017г., договор за продажба и прехвърляне на вземания/цесия/ от 16.10.2018г., сключен между „БТК“ ЕАД и „С.Г.Груп“ ЕАД, договор за продажба и прехвърляне на вземания/цесия/ от 01.10.2019г., сключен между „С.Г.Груп“ ЕАД и „ЮБЦ“ ЕООД, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на заявлението – 10.07.2020г. до окончателното ѝ изплащане; сумата 40.82 лв., представляваща мораторна лихва за периода: 11.07.2017г. - 01.04.2020г.; сумата 205.00 лв., представляваща направените по делото разноски (ДТ – 25.00лв. и адвокатско възнаграждение – 180.00лв.). Безспорни по делото са и фактите, че горепосочената заповед за изпълнение на парично задължение е връчена на длъжника по реда на чл.47 от ГПК.

Видно от приетите писмени доказателства – заверен препис от Общи условия на договора между „БТК“ АД и абонатите на услуги, предоставяни чрез обществената фиксирана електронна съобщителна мрежа на дружеството, писмените материали по приложеното ч. гр. дело № 903/2020г. по описа на ГОРС, в което са вложени заверени преписи от договор за мобилни услуги № 1506692512112016-38825009 от 12.11.2016г., писмени споразумения към него от дата 12.11.2016г. и 4 броя декларации от 12.11.2016г., между „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД гр. София, наричана за краткост VIVACOM, и Я. М. Б. с ЕГН ***** е сключен цитирания писмен договор, с който

операторът «БТК» ЕАД се задължава да предоставя на ответника-абонат електронни съобщителни услуги, при условията на този договор и ОУ на «БТК» ЕАД за абонатите на услуги, а ответникът се задължава да заплаща услугите, активирани съгласно договора по избран от него тарифен /абонаментен/ план за телефонен номер : 359877889693, СИМ серийен номер (ICC) 89359032300105100416, а именно : абонаментен план VIVACOM Smart L, с месечен абонамент при цена в лева – 29,99 лв. с включен ДДС, като срокът на договора е 24 месеца, а съгласно споразуменията към него, страните са добавили услуга VIVACOM Mobix 30 с месечна абонаментна такса 15.80 лв. с ДДС, Удвоени МВ на максимална скорост VIVACOM Smart за 1,99 лв. с ДДС, както и телевизионна услуга TV GO пакет Старт с месечна абонаментна такса в размер на 8,90 лв. с ДДС, всички за срок от 24 месеца. Съгласно договора и приложената към него декларация от 12.11.2016г., потребителят декларира, че е запознат, получил е екземпляр и е съгласен да спазва ОУ на «БТК» ЕАД , като всички неуредени с договора въпроси се уреждат от тези ОУ.

Видно от приетите писмени доказателства – договорни условия за лизинг на устройство от 12.11.2016г. – Приложение № 1 към Договор Заявка № 1506692512112016-38825009 от 12.11.2016г., фактура № 0061604417 от 12.11.2016г. и декларация за приемане на ОУ към договора за лизинг, по силата на този договор «БТК» ЕАД – лизингодател е предоставил на клиента Я.Б. – лизингополучател мобилно устройство GSM HUAWEI P9 LITE S/N - № 863126032831462, срещу договорена обща лизингова цена от 285,60 лв. с включен ДДС, а за ползването ѝ лизингополучателят се е задължил да заплати 24 равни месечни лизингови вноски, всяка в размер на 11,90 лв. с вкл. ДДС.

Видно от приетите писмени доказателства – заверени преписи от договор за прехвърляне на вземания /цесия/ от 16.10.2018г., пълномощно от изпълнителния директор на „БТК“ ЕАД в полза на „С.Г.Груп“ ООД с нотариална заверка от 24.10.2018г. и потвърждение за извършена цесия на основание чл.99,ал.3 от ЗЗД, по силата на цитирания договор за цесия „БТК“ ЕАД гр. София – продавач, се е задължил да прехвърля възмездно на „С.Г.Груп“ ООД гр. София - цесионер, вземанията, описани в Приложение 1 към този договор, срещу цена, която ще бъде определена в същото приложение.

Видно от приетите писмени доказателства – заверени преписи от договор за прехвърляне на вземания /цесия/ от 01.10.2019г. и извлечение от Приложение № 1 от 05.09.2020г. към договор за цесия от 01.10.2019г., по силата на цитирания договор за цесия „С.Г.Груп“ ООД гр. София – продавач, се е задължил да прехвърля възмездно на „ЮБЦ“ ЕООД гр. София - цесионер, вземания от трети физически и/или юридически лица в общ размер на 70 000 418,53 лв., подробно индивидуализирани в Приложение № 1 – „Списък на вземанията“, неразделна част и при условията, визирани договора.

От приложените по делото потвърждение за сключена цесия на основание чл.99,ал.3 от ЗЗД и пълномощно от изпълнителния директор на „БТК“ ЕАД, е видно, че цедентът „БТК“ ЕАД гр. София е потвърдил извършената цесия с договор за продажба и прехвърляне на

вземания /цесия/ от 16.10.2018г., на всички вземания, индивидуализирани в Приложение № 1/16.10.2018г., както и е упълномощил цесионера „С.Г.Груп“ ООД гр. София да подписва и изпраща уведомителните писма по чл.99,ал.3 от ЗЗД по договора за цесия от 16.10.2018г.

С уведомление за цесия, приложено към исковата молба, „БТК“ ЕАД гр. София, действащо чрез пълномощника си „С.Г.Груп“ ООД гр. София и от „ЮБЦ“ ЕООД, уведомява Я. М. Б., че „БТК“ ЕАД е прехвърлило на „С.Г.Груп“ ООД гр. София изцяло вземането си към него, произтичащо от договор за мобилни услуги, възлизащо в общ размер от 147,67 лв., който от своя страна е прехвърли това вземане на „ЮБЦ“ ЕООД, който се явява единствен титуляр и разпоредител на вземането. По делото не са приети писмени доказателства, които да удостоверяват изпращането до и получаването на това уведомление от ответника.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи :

Предявените иски с правно основание чл.415,ал.1 във вр. чл.79,ал.1 от ЗЗД и по чл.79,ал.1 от ЗЗД във вр. чл.205 от ЗЗД и чл.342,ал.3 във вр. ал.1 от ТЗ са допустими. Съдът счита, че за ищеца е налице правен интерес от предявяване на иски за установяване съществуването на вземанията, за които е издадена Заповед № 867/13.07.2020г. по ч. гр. дело № 903/2020г. по описа на ГОРС, връчена на ответника по реда на чл.47 ГПК, като искът е предявен надлежно в срока по чл.415,ал.1 от ГПК.

Разгледани по същество, предявените иски се явяват неоснователни, по изложените по-долу съображения.

Събраните в хода на настоящото производство писмени доказателства, цитирани по-горе, удостоверяват фактите, че между ответника Я. М. Б. - потребител и „БТК“ ЕАД гр. София – мобилен оператор, са възникнали облигационни отношения през процесния период от време, по силата на валидно сключен и действителен договор за мобилни услуги № 1506692512112016-38825009 от 12.11.2016г., за клиентски номер 15066925002, за мобилен номер 0877889693, с избран тарифен план VIVACOM Smart L, с месечна абонаментна такса в размер на 29,99 лв. с ДДС, с добавена услуга VIVACOM Mobix 30 с месечна абонаментна такса 15.80 лв. с ДДС, добавени удвоени МВ на максимална скорост VIVACOM Smart за 1,99 лв. с ДДС, добавена телевизионна услуга TV GO пакет Старт с месечна абонаментна такса в размер на 8,90 лв. с ДДС, като срокът на договора е уговорен на 24 месеца.

Наред с това, от приетите писмени доказателства - договорни условия за лизинг на устройство от 12.11.2016г. – Приложение № 1 към Договор Заявка № 1506692512112016-38825009 от 12.11.2016г., фактура № 0061604417 от 12.11.2016г. и декларация за приемане на ОУ към договора за лизинг, се установява наличието на валидно облигационно правоотношение между ответника Я. М. Б. и „БТК“ ЕАД гр. София, породено от сключения договор за лизинг, по силата на който „БТК“ ЕАД – лизингодател се е задължил да предостави реално на ответника - лизингополучател ползването на вещ – мобилно устройство GSM HUAWEI P9 LITE S/N - № 863126032831462, срещу договорена обща

лизингова цена от 285,60 лв. с включен ДДС, а за ползването ѝ лизингополучателят се е задължил да заплати 24 равни месечни лизингови вноски, всяка в размер на 11,90 лв. с вкл. ДДС, съгласно условията на този договор и договора за мобилни услуги № 1506692512112016-38825009 от 12.11.2016г., като е предвидено те да се фактурират с месечните сметки за ползвани мобилни услуги. Цитираните писмени доказателства удостоверяват и твърдените от ищеца факти, че лизингодателят „БТК“ ЕАД е изпълнил задължението си да предаде на лизингополучателя Б. описаното в договора мобилно устройство във вид, годен за употреба, функциониращо и изрядно, съответстващо на договорените технически характеристики и окомплектовано с цялата документация, потвърдено в чл.10 от договора за лизинг, в която част договорът има характер и на разписка относно удостоверяване от потребителя на реалното предаване на вещта от лизингодателя и получаването ѝ от лизингополучателя.

Настоящият съдебен състав намира, че формално договорът за мобилни услуги № 1506692512112016-38825009 от 12.11.2016г. и договорът за лизинг от 12.11.2016г. отговарят на законовите изисквания за съдържанието на договор, сключен при общи условия, тъй като включват необходими реквизити - страни, предмет, срок и описание на услугите, а липсващите елементи могат да бъдат заместени от общите условия, които са неразделна част от тях. Видно от цитираните договори, както и приложената към тях декларация-съгласие от Я.Б., приложимите Общи условия са приети с положен подпис от абоната, който по този начин е декларирал, че е запознат с тях и е получил екземпляр от същите. В този смисъл не са налице основанията за съществуване на предпоставките за нищожност на договорите поради противоречието им с нормата на чл.228 от ЗЕС, като същите са редовни от външна страна и обвързват страните.

Съдът намира, обаче, за основателни и почиващи на доказателствата по делото доводите на особения представител на ответника, че от приетите по делото писмени доказателства не се доказват фактите относно възникнали, но неизпълнени на падежа конкретни парични задължения за ответника Я.Б. по процесните договор за мобилни услуги и договор за лизинг, двата от 12.11.2016г., във вида и размерите, твърдени от ищеца в исковата молба – сума на обща стойност от 147.67 лв., по издадени от оператора „БТК“ ЕАД фактури за периода от 22.03.2017г. до 21.06.2017г., както следва : фактура № 1224883974/22.04.2017г., фактура № 1226623791/22.05.2017г. и фактура № 1228352676/22.06.2017г. В тази връзка, въпреки възложената върху него доказателствена тежест и изрично дадените от съда указания, ищецът не представя по делото писмени доказателства - процесните фактури, посочени в исковата молба, нито ангажира други годни доказателства за удостоверяване на твърдените от него факти относно възникването и наличието на изискуеми парични вземания в полза на кредитора от ответника, техния вид и размер. Видно от данните по делото, ищцовото дружество не представя в исковото производство и други годни доказателства, които да установяват подлежащите на доказване факти относно предоставянето от оператора „БТК“ ЕАД и потребление от ответника – потребител на конкретните мобилни услуги през процесния период от време, на основание

договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги от 12.11.2016г., вида, количеството и стойността на потребените услуги през процесния период, нито за доказване на фактите, че потребените от абоната мобилни услуги са отчетени, тарифирани и остойностени правилно и законосъобразно от оператора. Поради това, претенцията на ищеца за установяване по делото на наличието на парични вземания, дължими от ответника Б., в размер на общата сума от 147,67 лв., представляваща главница за потребена и неплатена далекосъобщителна услуга, както и незаплатени вноски за лизинг по договорите, сключени между Я.Б. и „БТК” ЕАД, по издадени фактура № 1224883974/22.04.2017г., фактура № 1226623791/22.05.2017г. и фактура № 1228352676/22.06.2017г., са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени като такива.

На следващо място, в срока по чл.131 от ГПК, с писмения отговор на исковата молба, особеният представител на ответника предявява възражение за погасяване на претендираните от ищеца парични вземания поради изтичане на 3-годишна давност, което съдът намира за основателно. Съгласно разпоредбата на чл.110,б.,„в” от ЗЗД, с изтичане на тригодишна давност се погасяват вземанията за лихви и за периодични плащания, каквито са и претендираните от ищеца парични вземания. Видно от данните по делото, със Заповед № 867/13.07.2020г. по ч.гр.дело № 903/2020г. по описа на ГОРС, заповедният съд е уважил депозираното заявление по чл.410 от ГПК, като е разпоредил Я.Б. да заплати на „ЮБЦ“ ЕООД сумата от 147,67 лв., представляваща незаплатени суми по Договор № 15066925002/12.11.2016г. за предоставяне на мобилни услуги с „БТК” ЕАД и издадени фактура № 1224883974/22.04.2017г., фактура № 1226623791/22.05.2017г., фактура № 1228352676/22.06.2017г., за периода: 22.03.2017г.-21.06.2017г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на заявлението – 10.07.2020г. до окончателното ѝ изплащане, и сумата 40.82 лв., представляваща мораторна лихва за периода 11.07.2017г. - 01.04.2020г. Предметът на спора в настоящото исково производство се определя от правното твърдение на ищеца за съществуването на подлежащо на изпълнение вземане, за което е издадена заповедта за изпълнение. Поради това, въведеното едва в исковото съдебно производство твърдение от страна на ищеца „ЮБЦ“ ЕООД за наличието на изискуемо вземане в негова полза от ответника и на основание издадена крайна фактура № 1230079464/22.07.2017г. с начислена обща сума за плащане в размер на 925.65 лв., в който е включена неустойка за неизпълнение на договорите и за предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги, както и сумата за потребените мобилни услуги от предходните отчетни периоди в размер на 147.67 лв. (, какъвто документ не се и представя от ищеца нито с исковата молба, нито в хода на съдебното производство, за удостоверяване на това твърдение), е ирелевантно и не подлежи на обсъждане от съда при преценка на основателността и доказаността на исковите претенции. Въпреки че по делото не са приети като писмени доказателства горепосочените три фактури, ищецът сочи и признава неизгодните за него факти, че фактура № 1224883974 е издадена на 22.04.2017г., фактура № 1226623791 – на 22.05.2017г., а фактура № 1228352676 – на 22.06.2017г. При тези обстоятелства, на основание чл.29 от Раздел VII на приложимите в случая Общи условия на

договора между „БТК“ ЕАД и абонатите на услуги, предоставяни чрез обществената фиксирана електронна съобщителна мрежа на дружеството, приложени по делото, крайният срок за плащане на първата фактура е настъпил на 07.05.2017г., на втората фактура – на 06.06.2017г., а на третата процесна фактура – на 07.07.2017г. Видно от писмените материали по ч.гр.дело № 903/2020г. по описа на ГОРС, в случая заявлението за издаване на заповед е подадено от „ЮБЦ“ ЕООД по пощата с пощенско клеймо от 09.07.2020г. и е входирано в ГОРС на 10.07.2020г., като и към двете посочени дати е изтекъл изискуемия тригодишен срок по чл.110,б.,в” от ЗЗД, поради което вземането, представляващо сбор от парични задължения по процесните три фактури за общата сума от 147,67 лв. е погасено по давност. Поради това, съдът счита, че исковете за установяване съществуването на парични вземане на ищеца „ЮБЦ“ ЕООД гр. София против ответника Я. М. Б. за сумата от 147,67 лв., представляваща незаплатени суми по Договор № 15066925002/12.11.2016г. за предоставяне на мобилни услуги с „БТК“ ЕАД и издадени фактура № 1224883974/22.04.2017г., фактура № 1226623791/22.05.2017г., фактура № 1228352676/22.06.2017г., за периода: 22.03.2017г.-21.06.2017г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на заявлението – 10.07.2020г. до окончателното ѝ изплащане, следва да бъдат отхвърлени като погасени по давност.

При тези обстоятелства, предвид неоснователността на исковете по чл.415,ал.1 от ГПК във вр. чл.79,ал.1 от ЗЗД и липсата на годни доказателства, удостоверяващи изпадането на ответника в забава, настоящия съдебен състав приема, че и претенцията на ищеца за установяване в негова полза на дължимо от ответника парично вземане за мораторна лихва в размер от 40,82 лв., начислена за периода от 11.07.2017г. до 01.04.2020г., следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото, с оглед задължителното тълкуване на закона, дадено в т.12 от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014г. по тълкувателно дело № 4/2013г. по описа на ВКС, ОСГТК, съдът, който разглежда иска по чл.415,ал.1 от ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Предвид изложеното по-горе и на основание чл.78,ал.1 от ГПК, предвид отхвърляне изцяло на ищцовата претенция като неоснователна, неоснователна се явява и претенцията на ищеца за присъждане на направените в настоящото съдебно производство съдебни разноски за доплатена държавна такса в размер на 25 лв., за платено адвокатско възнаграждение в размер на 180 лв., както и за възнаграждение на особен представител в размер на 300 лв., поради което съдът следва да отхвърли същата. Съдът счита, че претенцията на ищеца по чл.78,ал.1 от ГПК се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена като такава и в частта ѝ за присъждане на сумата 25 лв., представляваща платена държавна такса в заповедното производство, и сумата от 180 лв., представляваща разноски за платено адвокатско възнаграждение в заповедното производство, за които вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 867/13.07.2020г. по ч. гр. дело № 903/2020г. по описа на ГОРС.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете с правно основание чл.415,ал.1 във вр. чл.422,ал.1 от ГПК във вр. чл.79,ал.1 от ЗЗД и чл.79,ал.1 от ЗЗД във вр. чл.205 от ЗЗД във вр. чл.342,ал.3 във вр. ал.1 от ТЗ, предявени от „ЮБЦ“ ЕООД с ЕИК 205680303, със седалище и адрес на управление : град София, район «Триадица», бул. „България” № 81, вх. «В», ет.8, представлявано от управителя Ю. Б. Ц., чрез процесуален представител : адв. В.Г. от САК, **за приемане за установено по отношение на ответника Я. М. Б. с ЕГН *******, с постоянен адрес : село Д..., **че дължи на „ЮБЦ“ ЕООД с ЕИК 205680303**, със седалище и адрес на управление : град София, район «Триадица», бул. „България” № 81, вх. «В», ет.8, **СУМАТА от 147,67 лв. /сто четиридесет и седем лева и шестдесет и седем стотинки/**, представляваща незаплатени суми по договор за мобилни услуги № 1506692512112016-38825009 от 12.11.2016г. и договор за лизинг на устройство от 12.11.2016г., сключени между „Българска телекомуникационна компания” ЕАД и Я. М. Б. с ЕГН ***** , по издадени фактура № 1224883974/22.04.2017г., фактура № 1226623791/22.05.2017г. и фактура № 1228352676/22.06.2017г., за период на потребление : 22.03.2017г. - 21.06.2017г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на депозиране на заявлението в съда – 10.07.2020г., до окончателното ѝ изплащане, прехвърлени с договор за продажба и прехвърляне на вземания/цесия/ от 16.10.2018г., сключен между „БТК” ЕАД и „С.Г.Груп” ЕАД, и с договор за продажба и прехвърляне на вземания/цесия/ от 01.10.2019г., сключен между „С.Г.Груп” ЕАД и „ЮБЦ“ ЕООД, за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 867/13.07.2020г. по ч. гр. дело № 903/2020г. по описа на ГОРС, **като НЕОСНОВАТЕЛНИ поради погасяването им по давност.**

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.415,ал.1 във вр. чл.422,ал.1 от ГПК, предявени от „ЮБЦ“ ЕООД с ЕИК 205680303, чрез процесуален представител : адв. В.Г. от САК, **за приемане за установено по отношение на ответника Я. М. Б. с ЕГН *******, **че дължи на „ЮБЦ“ ЕООД с ЕИК 205680303**, със седалище и адрес на управление : град София, район «Триадица», бул. „България” № 81, вх. «В», ет.8, **СУМАТА от 40.82 лв. /четиридесет лева и осемдесет и две стотинки/**, представляваща мораторна лихва за периода: 11.07.2017г. - 01.04.2020г., за което вземане е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 867/13.07.2020г. по ч. гр. дело № 903/2020г. по описа на ГОРС, **като НЕОСНОВАТЕЛЕН.**

ОТХВЪРЛЯ претенцията по чл.78,ал.1 от ГПК, предявена от „ЮБЦ“ ЕООД град София, чрез процесуален представител : адв. В.Г. от САК, за заплащане от ответника Я. М. Б. с ЕГН ***** , на сумата 25 лв. - разноски за платена държавна такса и на сумата от 300 лв. - разноски за платено адвокатско възнаграждение в заповедното производство, за

които вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 1800/17.09.2014г. по ч. гр. дело № 1795/2014г. по описа на ГОРС, както и за заплащане на сумата 25 лв., представляваща разноси за доплатена държавна такса в исковото производство, на сумата от 180 лв. – разноси за платено адвокатско възнаграждение и на сумата от 300 лв. - разноси за възнаграждение на особен представител в настоящото съдебно производство, като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Решението подлежи на въззивно обжалване от страните, в двуседмичен срок от връчването му, пред Великотърновски окръжен съд.

На основание чл.7,ал.2 от ГПК, на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____